

Maade. Da dette efter Udvalgets Anskuelse ser forsvareligt og retfærdigt ved en Skat paa Formue og Indtægt, tillader man sig at opfordre Regjeringen til at forelægge Rigsdagen et Forslag til Lov om Indførelsen af en saadan Skat, saa at Behandlingen af dette Spørgsmaal kunde gaa jevnfides med Behandlingen af de nævnte Lovforslag om Befæstningsanlægene og de dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal, og den Betingelse saaledes itide kunde være tilstede, som i saa Henseende vil blive stillet fra Udvalgets Side."

Herpaa modtog man under 18de Februar 1875 følgende Svar:

"I Anledning af de for Rigsdagen forelagte Forslag om Befæstningsanlæg har det ærede Udvalg i sine to Skrivelser af 5te d. M. dels, med Hensyn til Forslagenes Indhold og de af Regjeringen dertil knyttede skriftlige og mundtlige Motiveringer, opfordret Regjeringen til at meddele en saadan samlet Plan for Udviklingen af vort Forsvarsvæsen, som Regjeringen maatte anse for tilfredsstillende efter vore Forhold, i alt Fald for en længere Fremtid, dels, med Hensyn til den finansielle Side af de nævnte Forslag, udtalt, at Udvalget er kommet til den Overbevisning, at de store Udgifter, som ville være forbundne med disse Foranstaltninger, ikke ville kunne bestrides af Statens nuværende Indtægter, i alt Fald ikke uden at høist nødvendige Reformers maatte standses og Samfundets Udvikling paa flere vigtige Omraader hemmes, og at man derfor maa søge disse Udgifter dækkede paa anden Maade; og da dette antages at se forsvareligt og retfærdigt ved en Skat paa Formue og Indtægt, har Udvalget opfordret Regjeringen til at forelægge Rigsdagen et Forslag til Lov om Indførelsen af en saadan Skat, hvis Behandling kunde gaa jevnfides med Behandlingen af de anførte Lovforslag.

Svad det første Punkt angaar, da skal jeg for det Første i Almindelighed udtale, at Erfaringen formentlig gjentagne Gange har viist, hvor lidet frugtbringende for Forsvarsvæsenets Udvikling Forelæggelsen for Rigsdagen af saadanne omfattende Planer som den af det ærede Udvalg begjærede har været, og jeg skal dertil føje, at der endnu ikke foreligger noget tilstrækkelig fast Grundlag, hvorpaa videre gaende eller mere omfattende Forslag end de i den nærværende Samling forelagte kunde bygges. Saalænge man ikke med Sikkerhed veed, over hvilke bevægelige Stridskræfter af Hær og Flaade man i en nærmere Navrække vil kunne raade — om der vil staves os en Hær med stærke Kammer og tilstrækkelig Kampdygtighed i Forbindelse med et efter vore Forhold apasset kraftigt

Udvalgenes Betænkninger.

Søværn, i hvilket det offensive Element kan komme til sin Ret, eller om Landets Forsvar skal betros til en Militshær og et af Kanonbaade eller dermed beslagtede Fartøier bestaaende Søværn —, saalænge vil enhver Regjering være ude af Stand til at afgjøre, hvilken Karakter og hvilket Omraade man under Forsvaret af vort Land vil kunne give Krigsføringen, samt hvilke Befæstninger der som Følge heraf vil behøves for at give Operationerne den fornødne Støtte. For Hærens Vedkommende vilde man vel i alt Fald kunne gaa ud fra den Størrelse og Bestaffenhed, som den nugældende Hærlow giver den, idet sammes Regler staa fast, indtil der ved dens Revision er opnaaet et andet Grundlag, som Regjeringen kan gaa ind paa at modtage; men for Søværnets Vedkommende kan det tilsvarende Udgangspunkt ikke bruges, da Flaadens Medvirkning til Landets Forsvar er i høj Grad betinget af Skibenes Antal og Bestaffenhed, som endnu ikke er lovbestemt.

I Henshold til disse Betragtninger har Regjeringen ikke for Tiden kunnet bearbejde nogen anden Plan for Udviklingen af vort Forsvarsvæsen end de allerede foreliggende Forslag om Hærens og Søværnets Ordning — som de uundværlige Grundbetingelser — og Forslagene om nogle Befæstninger, som formentlig ville faae stor Betydning, hvorledes end vore bevægelige Stridskræfter blive beslafe, og hvorved altsaa Tøtet foregribes. At herved den Bestyttelse, som Hovedstaden allerede har imod Søfiden er søgt udvidet og styrket, er kun en ligefrem Konsekvens af den Udvikling, som Artilleri og Skibsbygningskunst i de senere Aar ere undergaaede, og saavel dette som de Forslag, der gaa ud paa at lette og sikre Forbindelsen imellem vore adspaltede Landsdele, er ikke Andet, end hvad man under alle Forhold vilde være nødt til at gjøre. I de Bemærkninger, hvormed Marineministeren ledsagede Lovforslaget om Oprettelsen af en befæstet Flaadestation ved Aggersøfjord, er det vel anført, at det senere vilde kunne være ønskeligt at anvende en noget større Sum paa det omhandlede Anlæg ved Aggersøfjord, saa at de derværende Etablissementer kunde blive udviklede til en stadig Station for en større Del af Flaaden, hvilket vilde medføre Anlæggelsen af en mindre Landbefæstning; men denne Udvikelse vil i ethvert Fald ikke være absolut fornøden indenfor det Tidrum, for hvilket Marineministeren overhovedet har kunnet lægge en Plan for Søværnets Ordning. Og lige saa lidt har Krigsministeren lagt Skjul paa, at hvad der nu forlangtes af Befæstningsanlæg, ingenlunde var alt det Nødvendige, men kun den Del deraf, hvorom der allerede nu lod sig tage Bestemmelse, og hvorpaa det var i høieste Grad